

РЕШЕНИЕ

№ 1395

гр. София, 05.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в публично заседание на 08.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **10355** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 64, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/.

Образувано по жалба на Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ - МВР (ГДПБЗН-МВР), представлявана от директора – главен комисар Н. Н., чрез главен юрисконсулт И. В. срещу Решение от 01.10.2020г. на Ръководител на УО на ОП “Околна среда 2014-2020“, с което е отказано плащане в размер на 72 952, 48 лв. по искане за междинно плащане № 3/29.09.2020г. и сумата не е верифицирана. Посочва се в жалбата, че по отношение на бенефициента е налице вишящо дело по оспорване на наложена финасова корекция именно в размера от 72 952, 48 лв., с който размер не е верифицирана сумата по обжалваното решение. Според жалбоподателя, оспореното решение е издадено в нарушение на изискването за форма съгл. чл.59, ал.2, т.4 от АПК, а именно поради липса на мотиви, както и непосочване на фактически и правни основания за издаване на оспореното решение. Моли решението да бъде отменено.

В с.з. жалбоподателят, редовно призован, се представлява от юрк. В., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, уведомен, чрез процесуалния си представител юрк.Т., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакуваното решение от 01.10.2020 г. административният орган на основание чл. 60, ал. 1, чл. 62 и чл. 63, ал. 1, т. 3 от ЗУСЕСИФ не е извършил плащане в размер на 72 952, 48 лв., поради следното:

Не са одобрени за възстановяване на бенефициента средствата по фактура № [ЕГН]/09.07.2020г. по дейност № 6 „Техническо обезпечаване на дейността по оперативните екипи към националния и регионалните оперативни центрове“, от бюджетни редове, както следва:

1/ За доставка на лични предпазни средства за служителите, опериращи с мобилните комуникационни технически системи в размер на 59 895, 30 лв.; и 2/ разходите за материални активи на стойност 11 979, 06 лв., поради наложена финансова корекция в размер на 5 % от стойността на засегнатите от нередността разходи по договор № 1983опд-26/04.05.2020г. с изпълнител [фирма], определение с решение на РУО на ОПС от 26.06.2020г.

Със същото решение е намален размера на верифицираната сума с 1 078, 12 лв. за сметка на БФП по дейност № 1 „Организация и управление на проекта, информация и комуникация“ от бюджетен ред УИ.9.1 Възнаграждения за екипа за управление - брутни суми (с включени осигуровки за сметка на работодател), обзавеждане и оборудване за административни цели, информираност и публичност, разходи за обезпечаване на командировки, осигуряване на външни експерти и правни консултации във връзка с Дейност 1 „Организация и управление на проекта, информация и комуникация“ - 2%, с които отчетените и съответно включени в искането за плащане, разходи надвишават максималния размер на допустимите разходи за организация и управление, определени чрез прилагане на единна ставка към допустимите преки разходи. Съгласно чл.57 (3) на Условия за изпълнение на одобрен проект по процедура „Интегриране, надграждане и оптимизация на процесите по превенция, готовност и-реагиране на рискове от природен характер“ по оперативна програма „Околна среда 2014 -2020 г.“ размерът на дължимите непреки разходи по формата по чл. 55, ал.1 т. 4 от ЗУСЕСИФ се изчислява след прилагане на определената в АДБФП ставка към верифицираните преки разходи за съответното искане за плащане при спазване на условието по чл. 53, ал.4 на същите. При спазване на гореизложените изисквания максималният размер на допустимите разходи за организация и управление, определени чрез прилагане на единна ставка към допустимите преки разходи е в размер на 75% от 2% от верифицираните преки разходи в размерна 1 365 612,74 лв., или 20 484,19 лв.

Размерът на одобрената/верифицирана от УО на ОПОС по процесното искане сума е общо 1 386 096, 93 лв. от БФП, представляваща извършени от бенефициента разходи в съответствие със закона в размер на 1 365 612, 74 лв. и непреките разходи на стойност 20 484 ,19 лв., подлежащи на възстановяване по реда на чл. 55, ал. 1, т. 4 за финансиране на непреки разходи за организация и управление под формата на единна ставка по реда на чл. 55, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ, съгласно АДБФП, представляващи 75% от допустимия размер на единна ставка (2%) спрямо посочената по-горе сума.

От правна страна съдът намира следното:

Уредбата на производството по верификация на разходи се съдържа в чл. 60 - чл. 68 ЗУСЕСИФ. Съгласно цитираните разпоредби междинни и окончателни плащания се извършват след верифициране с цел потвърждаване допустимостта на извършените

разходи и при наличие на физически и финансов напредък на проекта. Чрез междинни и окончателни плащания се възстановяват само допустими разходи, верифицирани от управляващия орган.

Съгласно чл. 62, ал. 3 ЗУСЕСИФ, УО извършва верифициране на разходите въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане и на проверки на място, когато това е приложимо. Общите условия за допустимост на разходите са регламентирани в чл. 57 и чл. 58 ЗУСЕСИФ. Конкретно изброените условия за допустимост са посочени в чл. 57, ал. 1 ЗУСЕСИФ общо за всички оперативни програми.

Съгласно чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ разходите се считат за допустими, ако са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство. Цитираната предпоставка следва да е налице в съвкупност с останалите изисквания на чл. 57, ал. 1 от ЗУСЕСИФ. В тежест на административния орган е да докаже, че разходите са в нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ, а именно, че не са извършени съгласно приложимото право на ЕС и българското законодателство. В случая стабилен административен акт, установяващ това обстоятелство, няма. Дори решение от 26.06.2020г. на РУО на ОПОС, с което е наложена корекция на жалбоподателя и въз основа на което с оспорения административен акт не е верифицирана сума, не може да се приеме за такъв акт, тъй като същото не е влязло в сила.

Съгласно чл. 142, ал.1 от АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му .

Както бе посочено, общите условия за допустимост на разходите са регламентирани в чл. 57 и чл. 58 от ЗУСЕСИФ и съответно по отношение на ОПОС в Постановление № 189 от 28 юли 2016 г. за определяне на национални правила за допустимост на разходите по програмите, съфинансирани от европейските структурни и инвестиционни фондове, за програмен период 2014 - 2020 г. Именно в съответствие с тези правни норми УО е следвало да направи фактически установявания, което не е сторено. Позоваването на разпоредбите на чл. чл.75, ал.1 вр. чл.71, ал.1 и ал.2 от ЗУСЕСИФ не съответства на изложените фактически обстоятелства, които не обосновават приложението на посочените правни норми. Следователно решението е постановено при пълно противоречие на фактически установявания и правни основания за постановяването му. Конкретно изложени обстоятелства за недопустимост на разходите в решението липсват. Съдът не следва да допълва мотивите на административния акт, а единствено да извърши проверка за съответствието му с действителните факти и обстоятелства по случая и съотнасянето им с приложимата правна норма. В случая факти и обстоятелства, обосноваващи недопустимост на разходите, не са изложени, а единственият изложен факт- наличие на финансова корекция с решение от 26.06.2020г. , невлязло в сила от една страна, и от друга твърдение за надвишен максимален размер на допустимите разходи за организация и управление, определение чрез единна ставка към допустимите преки разходи.

В съответствие с твърденията на жалбоподателя е липсата на мотиви относно установеното от УО на ОПОС в какво се състои то, как е установено, за кои дейности и служители конкретно и какви са неговите индивидуални параметри и съществени признаци във всеки конкретен случай.

В настоящия казус ответника е постановил решението си в противоречие с чл. 59 ал.2

т.4 от АПК , което е основание по чл. 146 т.2 от АПК за неговата отмяна. От съдържанието на оспореното решение не се установява безспорно и непротиворечиво, защо искането за междинно плащане № 3/29.09.2020г. не е уважено в пълен обем .

Съдебната практика е категорична, че посочването на фактическите и правни основания за издаването на акт от страна на органа са предпоставка, обуславяща възможността за упражняване на контрол върху същия, а и за възможността за организиране на адекватна защита спрямо него. По принцип няма пречка мотивите към акта да бъдат изложени и отделно от самия акт, в друг документ по преписката, но такива насоки, както беше посочено по-горе в настоящия казус липсват.

С оглед на изложеното оспореното решение се явява незаконосъобразно като немотивирано и постановено в нарушение на приложимите материалноправни норми и административно производствени правила, разписани в чл. 62, чл. 63 и чл. 64 от ЗУСЕСИФ, поради което следва да бъде отменено.

При този изход на спора , ответника ще следва да заплати на жалбоподателя , претендираното от него юрисконсулско възнаграждение в размер на 500лв , определено съгласно чл.78 ал.8 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК .

Водим от горното АССГ, III отделение, 7-ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ - МВР (ГДПБЗН-МВР), представлявана от директора – главен комисар Н. Н., чрез главен юрисконсулт И. В., Решение от 01.10.2020г. на Ръководител на УО на ОП “Околна среда 2014-2020“, като незаконосъобразно.

ОСЪЖДА Министерството на околната среда и водите (МОСВ) да заплати на Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ - МВР (ГДПБЗН-МВР), представлявана от директора сумата 500 лв., представляваща юрисконсулско възнаграждение

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: